

POSTANOWIENIE

22 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marta Romańska

na posiedzeniu niejawnym 22 maja 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa M. M.1

przeciwko M. M.2

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej M. M. 2

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z 29 listopada 2021 r., I ACa 901/20,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Ustawodawca wyraźnie redakcyjnie wyodrębnił przesłanki tzw. przedsądu od tzw. podstaw kasacyjnych unormowanych w art. 398³ § 1 k.p.c., którymi jest naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie (pkt 1) oraz naruszenie przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy (pkt 2). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do

przytoczonych przesłanek przedsądu, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Skarżący wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej ze względu na wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego oraz potrzebę wykładni art. 618 k.p.c. i art. 51³ § 2 pkt 3 k.r.o., mających budzić poważne wątpliwości z uwagi na istnienie rozbieżności w orzecznictwie co do możliwości ustalenia wartości udziału małżonka w dochodach osiąganych przez drugiego małżonka, co ma niewątpliwie wpływać na wielkość przyjętych do rozliczenia nakładów poczynionych przez jednego z nich. Ponadto, skarżący zaznaczył, że uzasadnioną wątpliwość budzi kwestia, w jakim zakresie i w jakim okresie małżonek może żądać rozliczenia nakładów i wydatków poniesionych na majątek jednego małżonka z majątku drugiego małżonka. Istnieje też rozbieżność co do definicji dorobku, dopuszczalnych nakładów i wydatków poczynionych z majątku jednego małżonka na majątek osobisty drugiego małżonka.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnił wymagań wynikających z art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. Twierdzenie o istniejących w orzecznictwie rozbieżnościach skarżący wsparł jedynie zdawkową sygnalizacją, że koncentrują się one wokół „możliwości ustalenia wartości udziału małżonka w dochodach osiąganych przez drugiego małżonka”. Skarżący nie podjął się przedstawienia rozstrzygnięć sądowych, których choćby wstępna analiza świadczyłaby o odmiennej wykładni przez sądy tych samych przepisów k.p.c. oraz k.r.o., co może z kolei skutkować wydaniem skrajnie różnych rozstrzygnięć w tożsamych lub bardzo zbliżonych stanach faktycznych. W uzasadnieniu wniosku nie sposób znaleźć odpowiedzi na pytanie, na czym w zasadzie polega wzmiankowana rozbieżność wykładni art. 618 k.p.c. i art. 51³ § 2 pkt 3 k.r.o. w orzecznictwie i dlaczego miałyby mieć wpływ na sposób rozstrzygnięcia w sprawie przez Sądy *meriti*. Analiza uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w celu weryfikacji czy zostały spełnione przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania prowadzi do wniosku, że Sąd ten w sposób dostateczny i niebudzący wątpliwości przybliżył

skarżącemu przyczyny częściowego uwzględnienia powództwa przez Sąd Okręgowy na podstawie art. 618 § 3 k.p.c.

Co zaś się tyczy „istotnego zagadnienia prawnego”, to samo napomknięcie o nim w kontekście tezy o potrzebie wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości czy wywołujących rozbieżności, bez przedstawienia istoty zagadnienia i bez podania argumentów wykazujących konieczność przypisania mu cechy nowości, nie pozwala stwierdzić, że spełniła się przesłanka art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Wątpliwość co do wykładni i stosowania prawa, która pozostaje „uzasadniona” w subiektywnym przekonaniu skarżącego, nie może wywołać skutku w postaci przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący powinien bowiem zagadnienie sformułować oraz przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których powstało. Zagadnienie to powinno być nadto „istotne” z uwagi na wagę przedstawionego przez skarżącego problemu interpretacyjnego dla systemu prawa. Skarżący jednak tym wymogom nie sprostał.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji. Wnioski powódki zgłoszone w odpowiedzi na skargę kasacyjną, tak samo jak przytoczona w ich uzasadnieniu argumentacja, nie dotyczyły rozstrzygnięć możliwych do wydania w ramach przedsądu. Brak było zatem podstaw do powiązania wniosku o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania kasacyjnego z tym etapem badania skargi kasacyjnej.

A.W.

[ms]